

מסורת הש"ס

(א) [לעיל ח:ז] (ב) [למן
טו:י] (ג) [חולין כב:א,
ד] יצמות עת. ע"ש תוספתא
קדושין פ"ה, (ה) ערסן טו.,
(ו) [תוספתא ספ"ד] (ז) [דף
כ., ח] [בראשית מ,
ט] [ירמיה מז], (י) [פ"ה
ה"א], (כ) פ"י שמעים,
(ל) [וע"ע תוס' יצמות עו:
ד"ה מניין וחסן מגילה יב:
מנין וחסן]

תורה אור השלם

1. יושב בפתח עליון בצל שדו יתלונן;
2. ועין נאף שמרה נשף לאמר לא תשורני עין וסתר פנים ישיש;
3. תפסה שנאמ במשאן תגלה רעתו בקלה;
4. משלי בו כי כל כי סאון סולל ברעש ושמלה סמוללה בדמים ודוהה לשרפה מאכלת אש;
5. בסאסאנה בשרקה יתרכבה אנה ברחו הקשה ביום קרים;
6. כי אני יי לא עשיתי ואתם בני ישיקת לא;
7. למאכי ג אספה עליונו רעות חצי אכלה בם;
8. דברים לב כי במלואת שפוקי רע;
9. רנו צדיקים בן לשרים נאון תולדה;
10. תחלים לא טבעו בארץ שריה ושביר בריהיה מלכה ושריה בגוים אן חורה גו נביאיה אן מנאו חוון ממי;
- אכיה ט

הגהות הב"ח

- (א) גמי' לא תצורני עין
והתר פנים ישים ד"ה
וכי' בעי' (ג) ד"ה ד"ה
לנמדה ללמדנו שצמדה:
(ד) ד"ה דוד וכו' וכו' של
כסף וזהב כד: (ז) תוב'
ד"ה ממנוין וכו' נושא את
לוי והבי' פריך הכא ע"כ
א"י אלף לא שם תכלתו:
(פ) בא"ד לא תכלל
מצרים והבי' מנה כסדר:
(ו) בא"ד ד"ה אשמן
תדדא שלל תכלל ודאי
הכלכל כדמסי:

מוסף רש"י

בצילצול. אזור נאה
(ערובין 37). שלשה
כוסות. כספור החלום
וכוס פרעה וגו' (חולין
33). ימי פרעה נכה.
שהחריפה נבדלנר דמני
(ירמיה מז) לנא נבדלנר
מנך בנל וגו' (שם).
במלאות ספקו יצר לו.
ששמלל סתמו בעויות
הכרה לו יצר לו. תנא עליו
זרה (ערובין 10).

פניה מוריקות. הכי תני לקמן^א אינה מספקת לשמות עד שפניה מוריקות ועיניה בזלעות: **הראשה לו באצבעותיה.** רמזה לו לזלזלה: **מאלל כהמה.** שעורים: **במקירה של חרש.** פחותה ומגונה שבכסות: **שם בה פנים.** פנאי ליפרע ממנה. ושמתה אני את פני (ויקרא כ) ונתתה (את) פני (שם ז') כולן לשון פונה אני מכל עסקי ועסקי כהן: **תכסה שאלה במשאון.** (שנאמר במשאון) המכסה דבר השנוי למקום. במשאון בחשך כמו שואה אייב ז' שעושה מעשיו בחושך: **כי כל סאון.** שכל ללמדנו שאף עבירות קטנות נפרעות הימנו: **למה לי.** למחט לאחת נפקא: **לנמדה.** (ש) שבמדה שמודד ומודדין לו הפרעון מעין החטא: **שילוחה.** איבודה מן העולם: **ג' כוסות.** בחלומה של שר המשקים^ב: **בימי פרעה נכה.** לזלזל ונכודנלך מלך צלל להכות את ארץ מצרים^ג: **עם הכרובים.** ליומות המשיח. אלמלא לא נטרדה במכה ראשונה: **וכי תימא הנך אדור.** הראשונים כלו כולן ואלו מאומות אחרות היו שנתפשו בחרץ מצרים: **מצרי ראשון.** הוא עצמו נתגיייר: **אשיא לבני מצרים שניה.** בת מצרים גירות וגר מצרי שהיה הוא שניה לגירות כדי שיהא בן בני שלשי וראוי לישא בת ישראל דכתיב (דברים ג) בניס אשר יולדו להם דור שלשי יבא להם בקהל ה' אשם הייתי משאם לבני מצרים ראשונה היה בן בני שני מצד האם דלומר ביצמות (דף עה.) ובקידושין (דף סו.) [בניס אשר יולדו] להם הק' אחר פסוק. אלמלא עדיין מצרים הם דלילו שאר אומות מותרין ללזא בקהל מיד. מנימין לית ליה ה' דלומר צברכות (דף כה.) המעומים והמצרים מותרין ללזא בקהל שכבר עלה סמחריז ובלבל את כל האומות והכי נמי קמני בטר דהך מילתא בתוספתא דקדושין^ד אמר לו ר"ע מנימין טעית שכבר עלה סמחריז ובלבל כו': **אהא.** מן המקרא הזה: **חלי כלים.** מכתיב כלות: **במלאות פסוק.** כל רלונו: **יאר לו.** תבואלו צרה: **אלא נוה סהלה.** על עסקי נוה צמים שבנו יהללוהו: **שלא שלטו שונאיהם במעשה ידיהם.** להיות נהנים מהם: **דוד דכתיב טבעו בחרץ שעריה.** לעיל מיניה כתיב חשב ה' להשחית חומת בת ציון ועלה כתיב טבעו וצורו ומגודת ציון היא עיר דוד ובאר דכתיב בספר שמואל (ב) וכשבאו צרים צימי נדקיהו טבעו השערים ללחות השערים שהיו של נחושת או של ו' והב כדי שלא ישאום אויבים ועמים לא נשאו אתם: **מה שבקשה לא ניתן לה.** שאסורה לצועל: **ומה שצידה נטלו הימנה.** אם שותה מים מתה ואם הדתה באסורה לצועל והפקדה כמובנת:

אבימי תחת מחילות של היכל תנו רבנן ^{נחש} סוטה נתנה לה מה שביקשה לא ניתן לה ומה שבידה נטלוהו כ במה שאינו שלו מה שמבקש אין נותנין לו ומה

כדפרישית ותו לא מידי ע"כ פירושו וקשה לפירושו מן ההוספתא דקתני מואבים במקומם ואי ל"ג מואבים בתוספתא ועומן בזמניה לא קשיא מידי דמנימין ותימא מאי הוה מאי לתרד דלא הו מאי לתרד למלך של אומה מד

המקנא פרק ראשון סוטה

פ.

מְנִימִין גר המצרי ובו'. מקשים מפרק תפלת השחר (ברכות
 97 כה). לאמר זו ביום עמד יהודה גר עמוני לפניהם
 בבית המדרש ואמר להם מה אני לבא בקהל אמר לו ר"ג אקור אתה
 אל"ר יהושע מותר אתה אל"ר ר"ג אכל כספי לבו יבא עמוני ומואבי
 אמה לו ר"ג ור' עמיאל ומואל

וזהו לו עיניה לפיכך
לענה לו את שערה
שערה היא הראתה לו
נושרות⁶ היא חגרה
מן מביא חבל המצרי
היה היא פשטה לו את
פצלת היא קיבלתו על
נכבה⁷ היא האכילתו
קרבנה מאכל בהמה
בכוסות משובחים
המרים במקידה של
ר' יושב בסתר עליון
עין נואף שמרה נשף
וגו'⁸ דבר אחר היה
ירסמה בגלוי שנאמר
תגלה רעתו בקהל
מאחת לאחת למצא
סואן ברעש למה לי
ליה מבי כל סאון
בשלחה תריבנה למה
פפא דא"ר חיננא בר
מן האומה עד שעת
מאה בשלחה וגו'⁹ איני
ות האמורות במצרים
י משה ואחת ששת
שעתידה לשתות עם
בך אזור והני אחריני
לבי יהודה מנימין גר
למיד ר' עקיבא אמר
מצרי ראשון ונשאתי
לכני מצרית שניה
לבא בקהל אלא אי
ר חיננא בר פפא אין
עד שעת שילוחו
שלחה תריבנה וגו'
חיננא בר פפא אהא
נתי ואתם בני יעקב
שנתי לא הכיתי
אתם בני יעקב לא
חצי אכלה בם חצי
אמר רב המנונא אין
עד שתתמלא סאתו
קו יצר לו וגו' דרש
דכתיב¹⁰ רננו צדיקים
לה אל תקרי נאווה
זה משה ודוד שלא
הם דוד דכתיב¹¹ מבעו
מר מר משנבנה מקדש
קרשיו קרסיו וברחיו
אמר רב חסדא אמר
ינייה במי שאינו ראוי
ינה שכל הנותן עיניו
שבירדו נוטלין הימנו
וכן

מזכירים במקומם הם יושבין ויש לנו לשבש כמו כן לפירושו הא דקמני לא
נ הביתי לאומה ושנית. ה"ה דאהא הוה מני למיפך הא דרנא והא
 ומר ואחם בני יעקב דמשמע אכל בני יעקב קאמר ובאומה שלימה מיירי:
 אלא

עין משפט
נר מצוה

[א] מ"י פ"ג מהל' סוטה
הל' יח':
[ב] מ"י פ"ב מהל' איסור' ב
הל' כ' טוש"ע אה"ע ס'
ד סעי' ו:]

תוספות שאנץ

[illegible]

(א) ע"י הגירסא צילקוט תהלים
רמז תתי"ג.